

บทที่ 2

อุปสงค์ อุปทาน และภาวะดุลยภาพ

ดร.จิราภรณ์ บุญยิ่ง

2.1 ความหมายของอุปสงค์ และกฎของอุปสงค์

2.1.1 ความหมายของอุปสงค์

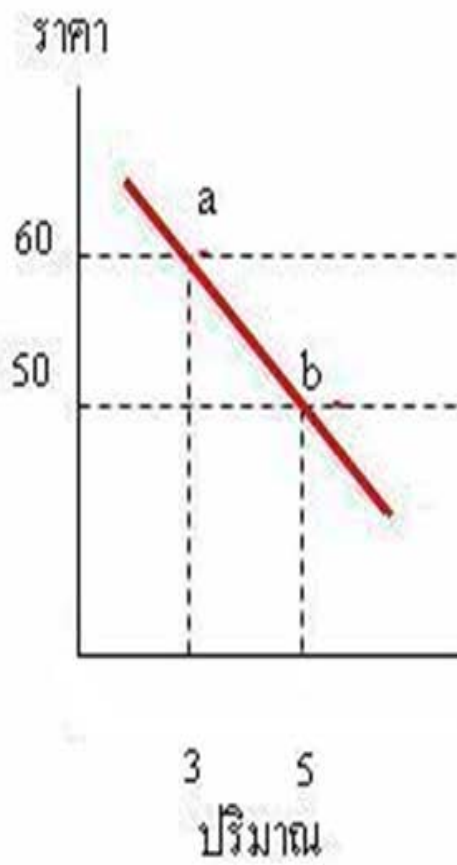
อุปสงค์ (demand)

คือความต้องการซื้อสินค้าใดสินค้านั้น

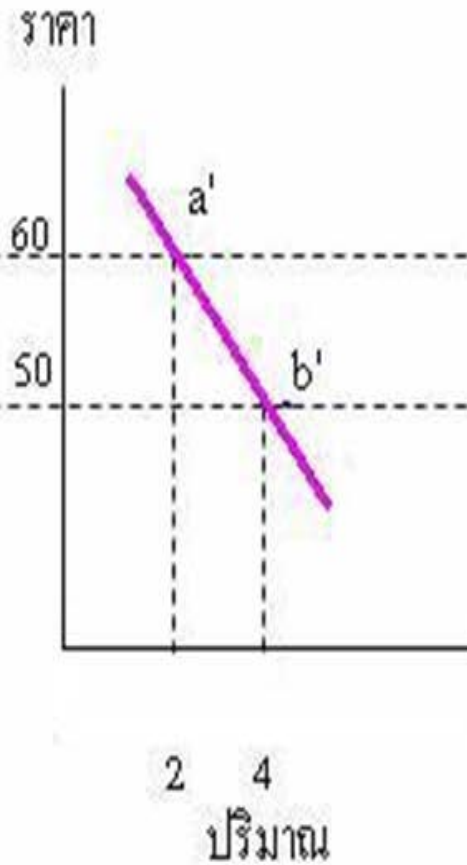
ที่ผู้บริโภคมีความต้องการซื้อ ณ ระดับราคาสินค้าต่าง ๆ ใน ช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เมื่อกำหนดปัจจัยอื่น ๆ คงที่

- ▶ **อุปสงค์ส่วนบุคคล (individual demand)** คือ ปริมาณความต้องการซื้อสินค้าใดสินค้านี้ของผู้บริโภค ณ ระดับราคาต่างๆ
- ▶ **อุปสงค์ตลาด (market demand)** คือ การนำอุปสงค์ส่วนบุคคลมารวมด้วยกัน แสดงถึงปริมาณความต้องการซื้อสินค้าของผู้บริโภคทั้งหมดในระบบเศรษฐกิจ ณ ระดับราคาต่างๆ

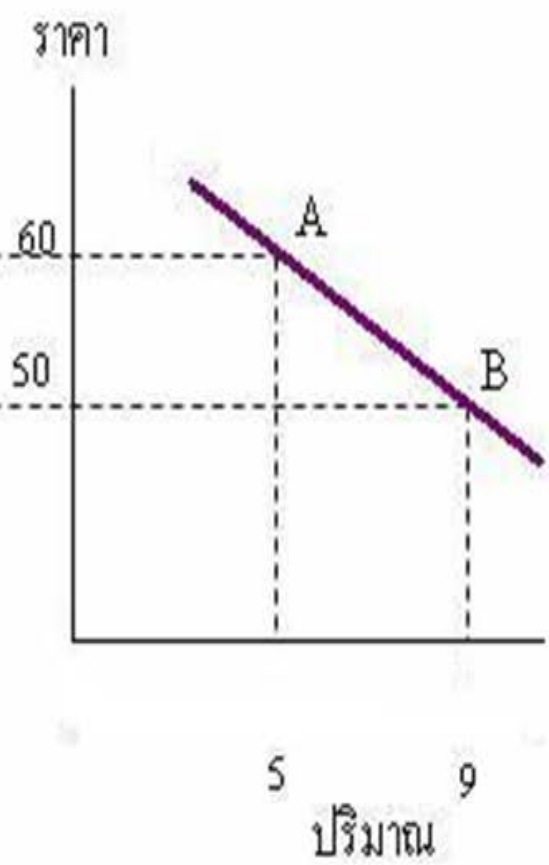
อุปสงค์ของนาย ก.

อุปสงค์ของนาย ข.

อุปสงค์ของตลาด

2.1.2 กฎของอุปสงค์ (Law of Demand)

คือ การเปลี่ยนแปลงปริมาณซื้อสินค้าของผู้บริโภค อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาสินค้า เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดกฎอุปสงค์มีดังนี้

1. แนวคิดที่มีเหตุผลของผู้บริโภค โดยราคาสินค้า

2. กฎของการลดน้อยถอยลงของอรรถประโยชน์โดยอรรถประโยชน์

3. ผลทางรายได้ และผลของการทดแทน

2.1.3 ข้อยกเว้นสำหรับกฎของอุปสงค์

1. การคาดการณ์ปกติของมนุษย์

- ผู้บริโภคบางกลุ่มให้ความสนใจในตัวคุณภาพสินค้า และมีค่านิยมในการใช้สินค้าที่มีราคาสูง เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี

2. ผลทางด้านการโอ้อวด

- ผู้บริโภคที่มีฐานะดีนิยมใช้สินค้าที่มีราคาแพง

▶ **อุปสงค์** คือ ความต้องการซื้อสินค้าของผู้บริโภคที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระดับราคาเมื่อกำหนดให้สิ่งอื่น ๆ อยู่คงที่

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดกฎของอุปสงค์ คือ แนวคิดที่มีเหตุผลของผู้บริโภคการลดน้อยถอยลงของอรรถประโยชน์ ผลทางรายได้ และผลทางการทดแทน

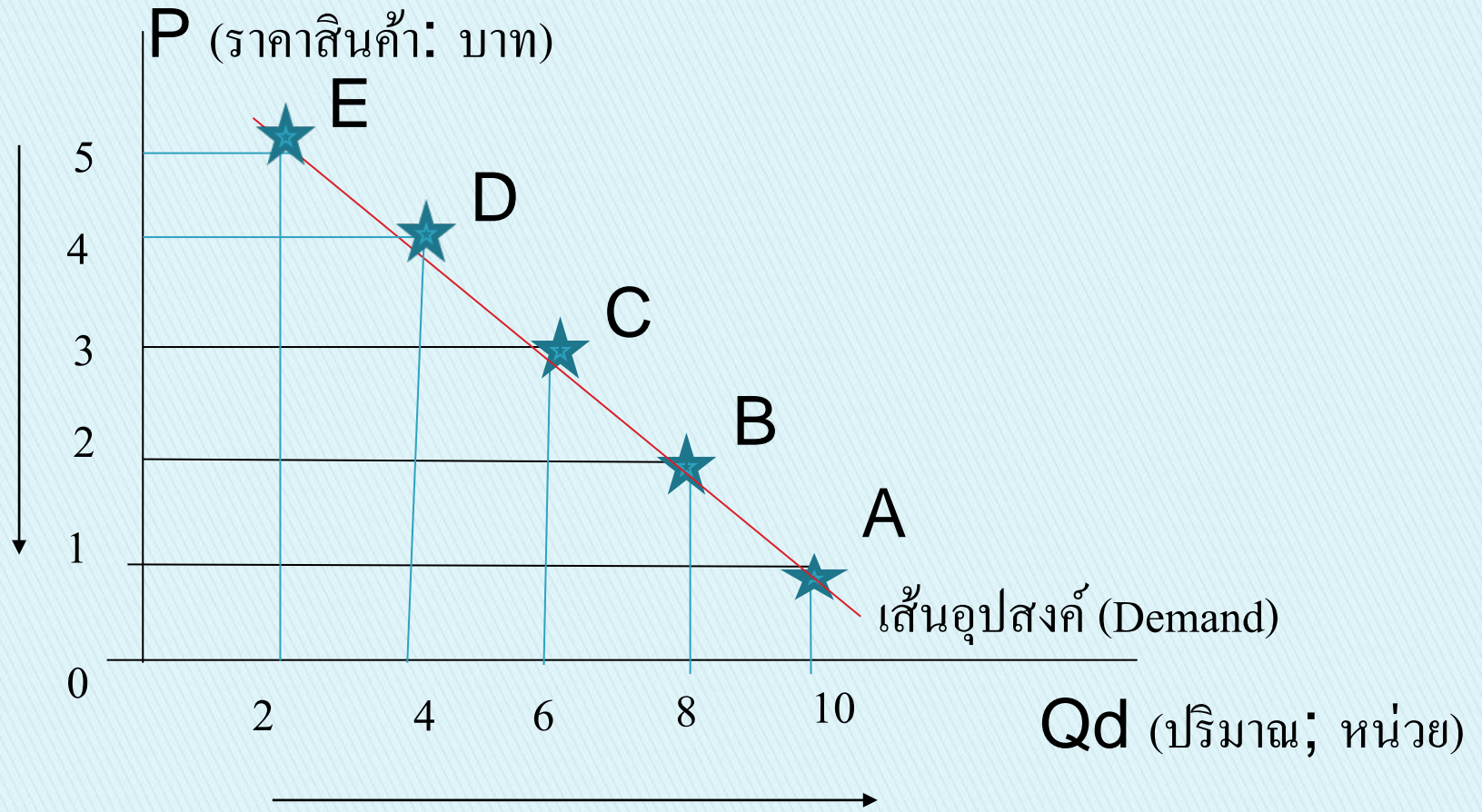
2.2 ตาราง และลักษณะของเส้นอุปสงค์

ตารางที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับราคาสินค้า และปริมาณความต้องการซื้อ

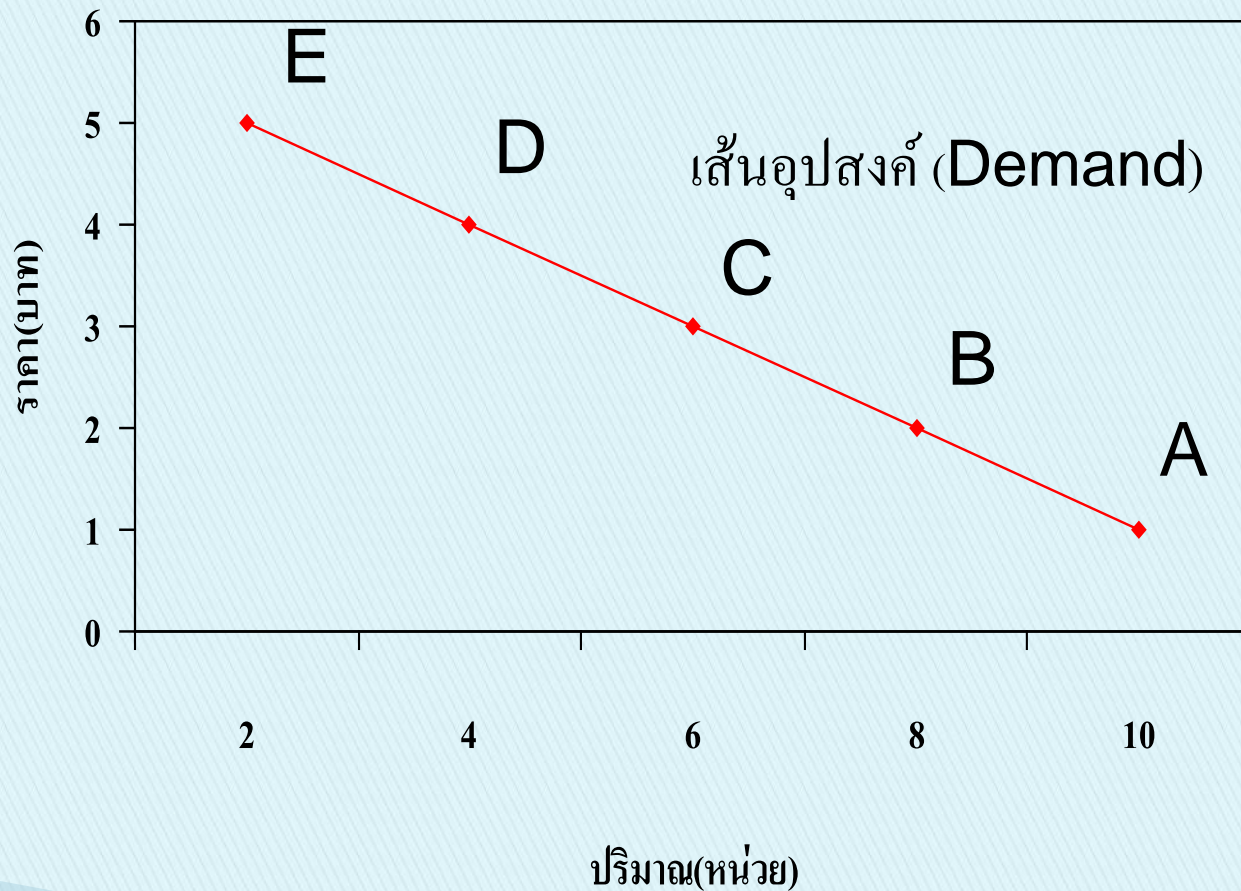
แผนการซื้อ	ระดับราคาสินค้า (P)	ปริมาณความต้องการซื้อ(หน่วย) (Qd)
▶ A	1	10
▶ B	2	8
▶ C	3	6
▶ D	4	4
▶ E	5	2

กราฟอุปสงค์

ภาพที่ 2.1 ลักษณะเส้นอุปสงค์ ที่เป็นเส้นลาดจากซ้ายลงไปขวา

2.3 ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์

2.3.1 ราคาสินค้าชนิดนั้น (price : P x)

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณความต้องการซื้อสินค้า
กับราคาชนิดนั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

▶ 2.3.2 ระดับรายได้ของผู้บริโภค

- ▶ การเปลี่ยนแปลงในระดับรายได้ (Income : I) จะมีผลกระทบต่อปริมาณความต้องการซื้อสินค้าของผู้บริโภค
- ▶ ถ้า $I \uparrow$ $C \uparrow$ เป็นสินค้าปกติ (normal good) เช่น เสื้อผ้า นาฬิกา เครื่องสำอาง เป็นต้น
- ▶ ถ้า $I \downarrow$ $C \uparrow$ เป็นสินค้าด้อยคุณภาพ (inferior good) เช่น บะหมี่สำเร็จรูป ข้าวราดแกง เป็นต้น

2.3.3 ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องกัน (price of related good : P_y)

ถ้า $P \uparrow$ $D \downarrow$ แสดงว่าสินค้าทั้งสองประเภทเป็นสินค้าที่**ใช้ประกอบกัน**
(complementary good) สินค้า คือ น้ำมันกับปริมาณรถยนต์ เช่น ถ้าราคารถยนต์สูงขึ้น
ปริมาณความต้องการรถยนต์และน้ำมันจะลดลง

ถ้า $P \uparrow$ $D \uparrow$ แสดงว่าสินค้าทั้งสองประเภทเป็นสินค้าที่**ใช้ทดแทนกัน** เมื่อราคา
สินค้าใดเพิ่มขึ้น(substitutes good) สินค้า คือ น้ำมันหมูกับ น้ำมันพืช
เช่น ถ้าราคาน้ำมันสูงขึ้น ปริมาณน้ำมันหมูลดลง และปริมาณน้ำมันพืชจะเพิ่มขึ้น

2.3.4 รสนิยมของผู้บริโภค (T)

การบริโภคสินค้าใดสินค้านี้ของผู้บริโภคแสดงว่า ผู้บริโภคมีรสนิยม (taste) ในการบริโภคสินค้านั้น อาจเกิดจากการโฆษณาหรือการส่งเสริมการขาย

2.3.5 การคาดเดาเหตุการณ์ของผู้บริโภค(E)

การคาดเดาเหตุการณ์ของผู้บริโภค (expectation) ในเรื่องรายได้หรือระดับราคาสินค้าที่จะมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

2.3.6 จำนวนผู้ซื้อสินค้า (number of buyers: N_B)

จำนวนผู้ซื้อสินค้าเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในจำนวนประชากร ซึ่งส่งผลกระทบต่อปริมาณการบริโภคสินค้าได้ เช่นจำนวนประชากรในวัยเด็กเพิ่มขึ้นทำให้ปริมาณความต้องการซื้อสินค้าสำหรับเด็กเพิ่มขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณความต้องการซื้อกับตัวแปรที่เป็นตัวกำหนดปริมาณความต้องการซื้อแสดงในรูปความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์ คือ

$$Q_X^D = f(\underbrace{P_X}_{\text{ตัวแปรโดยตรง}}, \underbrace{I, P_Y, T, E, N_B, \dots}_{\text{ตัวแปรโดยอ้อม}})$$

ตัวแปรตาม

หรือตัวแปรผล

ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรเหตุ

2.4 การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์ และการเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์

2.4.1 การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์ (a movement along the demand curve) คือ การเปลี่ยนแปลงปริมาณความต้องการซื้อสินค้า เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้านั้นซึ่งเป็นตัวกำหนดอุปสงค์โดยตรงมีการเปลี่ยนแปลงไป เมื่อ

P ↑ D ↓

P ↓ D ↑

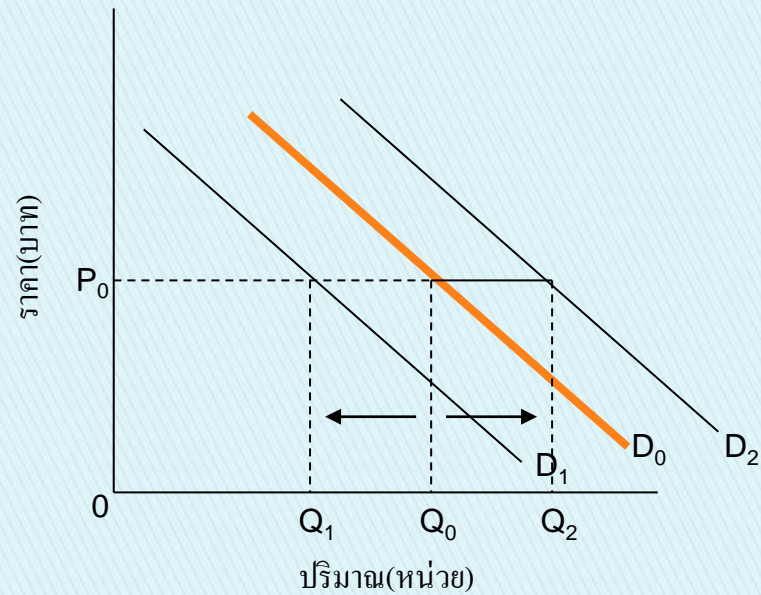
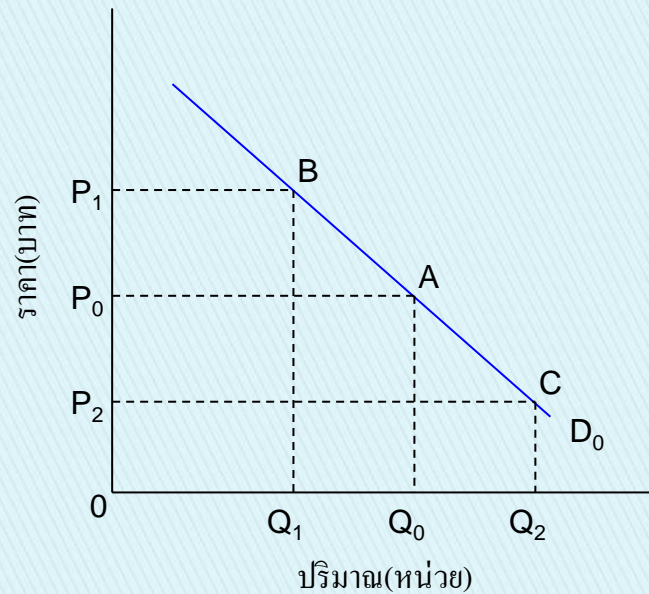

2.4 การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์ และการเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์

2.4.2 การเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์ (a shift in demand curve) คือ การที่เส้นอุปสงค์มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงจากเดิม เมื่อปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์โดยอ้อมมีการเปลี่ยนแปลงไป เช่น

- ↑ เส้นอุปสงค์มีการเปลี่ยนแปลงไปทางด้านขวาของเส้นอุปสงค์เดิม
- ↓ เส้นอุปสงค์มีการเปลี่ยนแปลงไปทางด้านซ้ายของเส้นอุปสงค์เดิม

ภาพ 2.2 การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์และการเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์ เมื่อปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์มีการเปลี่ยนแปลง

2.5 ความหมายของอุปทาน และกฎของอุปทาน

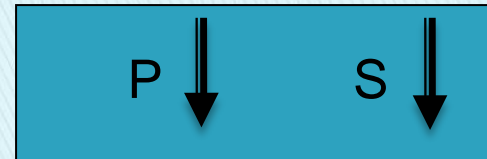
2.5.1 ความหมายของอุปทาน

อุปทาน (supply) คือ ปริมาณเสนอขายสินค้าที่ผู้ผลิตทำการผลิตและเสนอขาย ณ ระดับราคาต่างๆ

2.5.2 กฎของอุปทาน

กฎของอุปทาน (Law of Supply) คือ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอขายสินค้าของผู้ผลิต ณ ระดับราคาสินค้าต่างๆกัน

กฎของอุปทานกล่าวไว้ว่า เมื่อ

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดกฎของอุปทานมีดังนี้

- ▶ 1. แนวคิดในการดำเนินธุรกิจของผู้ผลิต คือ ผลกำไรที่นักธุรกิจคาดว่าจะได้รับจากการลงทุน
- ▶ 2. การเพิ่มขึ้นของราคาสินค้า เป็นการจูงใจให้ผู้ผลิตรายอื่นๆ ที่ไม่ได้ทำการผลิตสินค้าที่มีราคาเพิ่มขึ้น

อุปทาน คือ ปริมาณการเสนอขายสินค้าของผู้ผลิตที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกับราคา เมื่อ $P \uparrow S \uparrow$

2.6 ตาราง และลักษณะเส้นอุปทาน

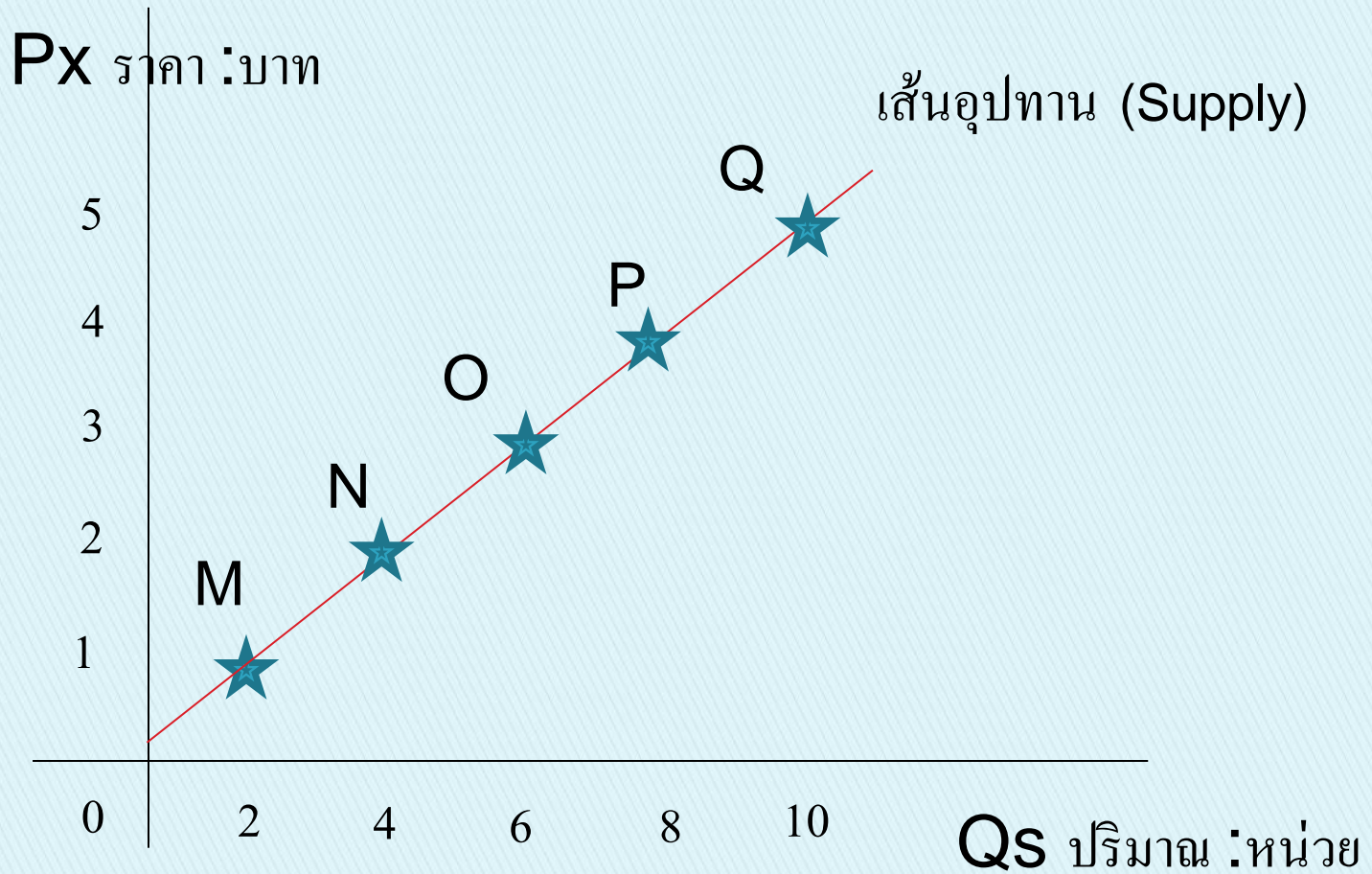
ตารางอุปทาน คือ การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอขายสินค้ากับระดับราคา ที่ผู้ผลิตต้องการเสนอขาย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ อยู่คงที่

ตาราง 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับราคาสินค้า และปริมาณการเสนอขายสินค้าของผู้ผลิต

แผนการขาย   ระดับราคา(P_x /บาท)   ปริมาณการเสนอขาย(Q_s /หน่วย)

▶ M	1	2
▶ N	2	4
▶ O	3	6
▶ P	4	8
▶ Q	5	10

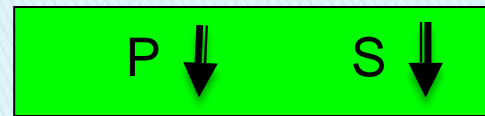
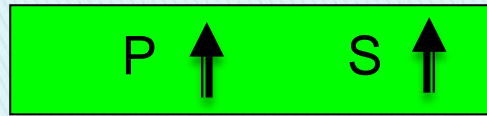
ภาพที่ 2.3 ปริมาณความสัมพันธ์ของปริมาณการเสนอขายกับราคา

2.7 ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวกำหนดอุปทาน

2.7.1 ราคาสินค้าชนิดนั้น

จากแนวคิดในเรื่องกฎของอุปทาน แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณ
เสนอขายสินค้ากับระดับราคาสินค้า (price : P_x) ที่มีความสัมพันธ์ใน
ทิศทางเดียวกัน

2.7.2 ราคของปัจจัยการผลิต

ต้นทุนในการผลิตสินค้าของผู้ผลิต คือ ราคของปัจจัยการผลิต
(resource price : PR) ที่ผู้ผลิตต้องจ่ายในการซื้อปัจจัยการผลิต เช่น

ค่าเช่า ค่าจ้าง น้ำมันและราคาวัตถุดิบ เป็นต้น

2.7.3 ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องกัน

การเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องกัน (price of related good: **PY**) ทำให้ปริมาณเสนอขายสินค้าของผู้ผลิตมีการเปลี่ยนแปลงไป เมื่อกำหนดให้ปัจจัยการผลิตมีการเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี

2.7.4 ระดับเทคโนโลยี T

การเปลี่ยนแปลงระดับเทคโนโลยีการผลิต (**technology: T**) มีผลทำให้ความสามารถในการผลิตสินค้าและบริการมีการเปลี่ยนแปลงไป

2.7.5 จำนวนผู้ขายสินค้าในตลาด N_s

การเปลี่ยนแปลงจำนวนผู้ขายสินค้า (number of sellers: **NS**) ทำให้ปริมาณเสนอขายมีการเปลี่ยนแปลง

2.7.6 การคาดการณ์ในอนาคต

การคาดการณ์ในอนาคต (**expectation : E**) มีผลกระทบต่อปริมาณเสนอขายถ้ามีการคาดคะเนว่าสินค้าใดเพิ่มขึ้น ผู้ผลิตจะทำการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอขายกับตัวแปรที่กำหนดปริมาณเสนอขายแสดงในรูปความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์ดังนี้

$$Q_X^S = f(\underbrace{P_X}_{\text{ตัวแปรโดยตรง}}, \underbrace{P_R, P_Y, T, N_S, E, \dots}_{\text{ตัวแปรโดยอ้อม}})$$

ตัวแปรตาม

หรือตัวแปรผล

ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรเหตุ

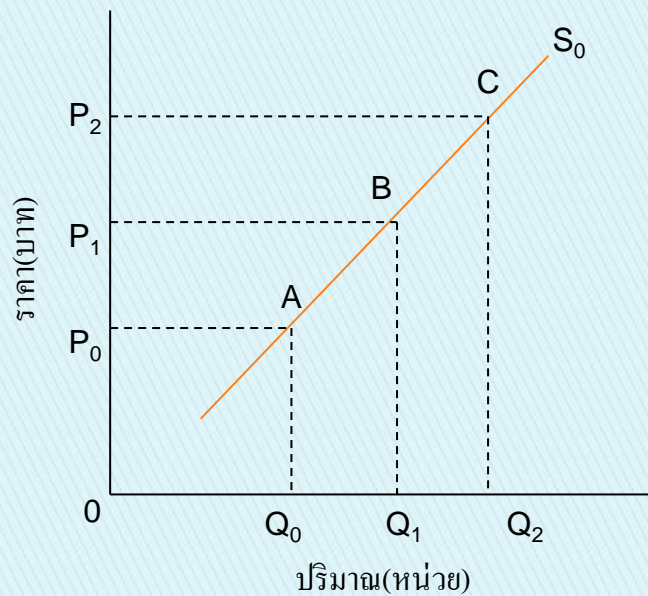
2.8 การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปทานและการเปลี่ยนแปลงระดับอุปทาน

2.8.1 การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปทาน (a movement along the Supply curve) คือ การเปลี่ยนแปลงปริมาณเสนอขายสินค้าของผู้ผลิต เกิดจากตัวแปรโดยตรง คือ ราคาสินค้ามีการเปลี่ยนแปลง

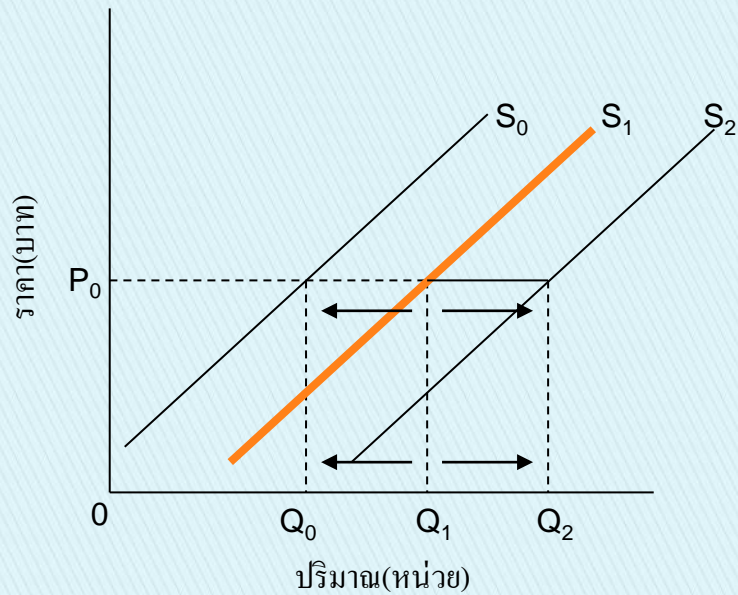

2.8.2 การเปลี่ยนแปลงระดับอุปทาน (a shift in supply curve) คือ การที่เส้นอุปทานมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงจากเดิม เมื่อตัวแปรกำหนดอุปทานโดยอ้อมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้เส้นอุปทานมีการเคลื่อนย้ายจากเส้นเดิมเป็นเส้นใหม่ที่อยู่ในระดับที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงจากเดิม

ภาพที่ 2.4 การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปทานและการเปลี่ยนแปลงระดับอุปทาน เมื่อปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปทานมีการเปลี่ยนแปลง

ก. การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปทาน

ข. การเปลี่ยนแปลงระดับอุปทาน

2.9 การวิเคราะห์ภาวะดุลยภาพระหว่างอุปสงค์และอุปทาน

การศึกษาในเรื่องกฎของอุปสงค์ แสดงถึงปริมาณความต้องการซื้อสินค้ากับระดับราคาที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

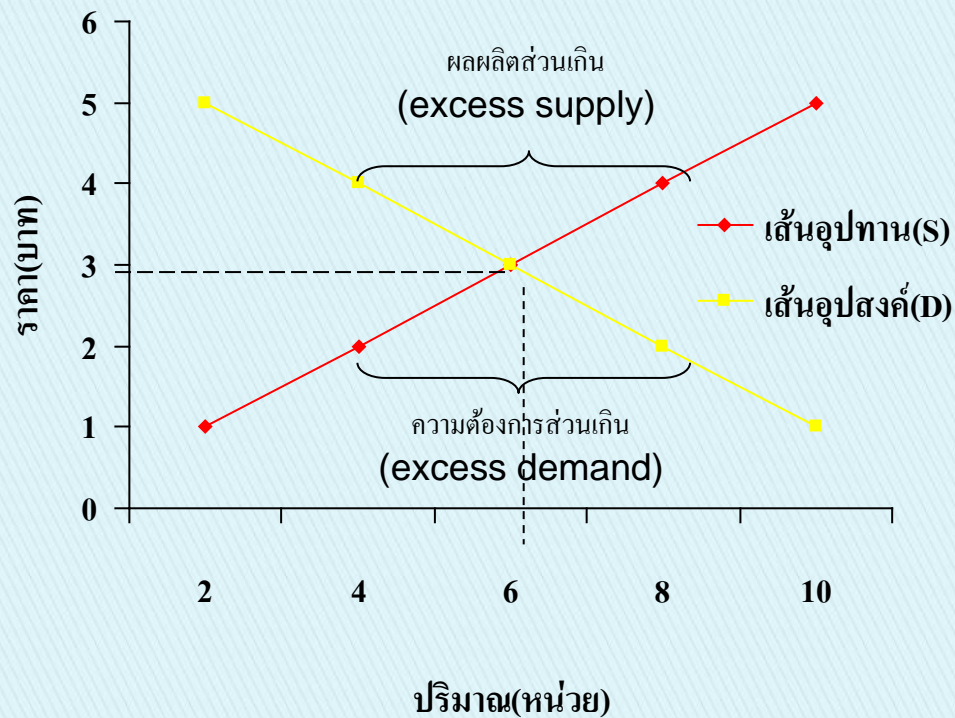
การศึกษาในเรื่องกฎของอุปทาน แสดงถึงปริมาณเสนอขายสินค้ากับระดับราคาที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างราคา ปริมาณอุปสงค์และปริมาณอุปทาน จากข้อมูลในตาราง 2.1และ2.2 ก่อให้เกิดภาวะดุลยภาพในตลาดสินค้าดังนี้

ตารางที่ 2.3 การทำงานของกลไกราคาที่กำหนดจากอุปสงค์และอุปทาน

ปริมาณความต้องการ (Qd/หน่วย)	ระดับราคา (P บาท)	ปริมาณการเสนอขาย (Qs/หน่วย)	เงื่อนไขในตลาด	การปรับตัวของ P ราคาสินค้า
10	1	2	สินค้าขาดตลาด	ราคาเพิ่มขึ้น
8	2	4	สินค้าขาดตลาด	ราคาเพิ่มขึ้น
6	3	6	ภาวะดุลยภาพ	ราคาคงที่
4	4	8	สินค้าล้นตลาด	ราคาลดลง
2	5	10	สินค้าล้นตลาด	ราคาลดลง

ภาพที่ 2.5 ภาวะดุลยภาพที่เกิดจากเส้นอุปสงค์และอุปทานในตลาดสินค้า

ภาวะดุลยภาพในตลาดสินค้า เกิดจากเส้นอุปสงค์และเส้นอุปทาน แสดงถึงระดับราคาและปริมาณดุลยภาพ ถ้าราคาสินค้าสูงกว่าดุลยภาพ เกิดภาวะผลผลิตส่วนเกิน และราคาต่ำกว่าดุลยภาพ เกิดภาวะความต้องการส่วนเกิน

อุปทานส่วนเกิน

รัฐบาลจะต้องรับซื้อผลผลิตส่วนเกินไว้ทั้งหมดในราคาประกันทำให้รัฐบาลต้องรับภาระหนัก เพราะสิ้นเปลืองงบประมาณมาก รัฐบาลจึงใช้วิธีอื่นแก้ปัญหา ได้แก่

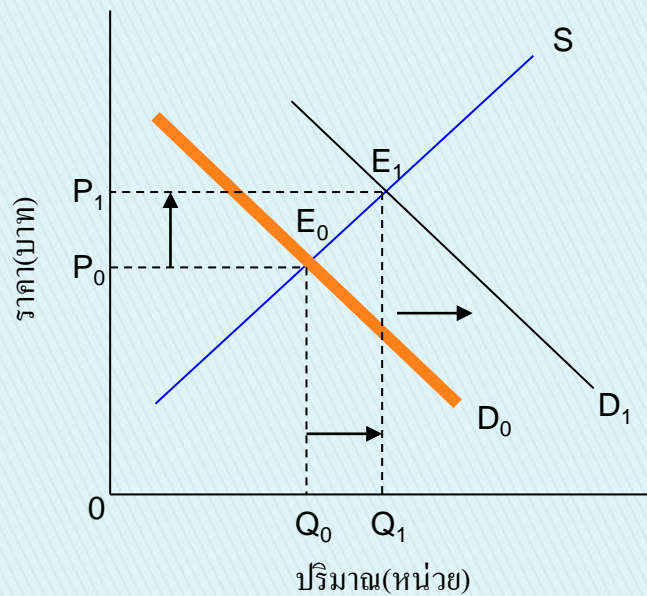
1. การลดปริมาณการผลิต เพราะผลผลิตมีราคาตกต่ำเนื่องจากปริมาณผลผลิตมากกว่าความต้องการตลาด ปัญหาให้ลดการผลิตลงทำได้ยาก

2. การให้เงินอุดหนุนด้านราคา โดยรัฐจะกำหนดราคาขั้นต่ำที่สูงกว่าราคาดุลยภาพหรือราคาตลาดแล้วจ่ายเงินอุดหนุนต่อหน่วยสินค้าจากผลต่างของราคาดุลยภาพและราคาประกันขั้นต่ำ

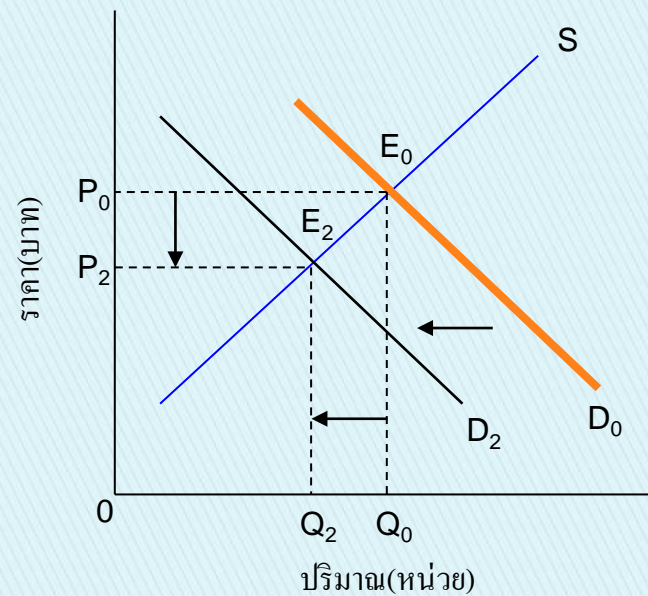
ข้อดีคือ ผู้บริโภคมีโอกาสซื้อสินค้าในราคาถูกลง และได้บริโภคสินค้าจำนวนมาก

2.10 การเปลี่ยนแปลงภาวะดุลยภาพที่เกิดจากอุปสงค์ หรืออุปทานมีการเปลี่ยนแปลง

2.10.1 ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์โดยอ้อมมีการเปลี่ยนแปลงไป

ก. ปริมาณอุปสงค์เพิ่มขึ้น

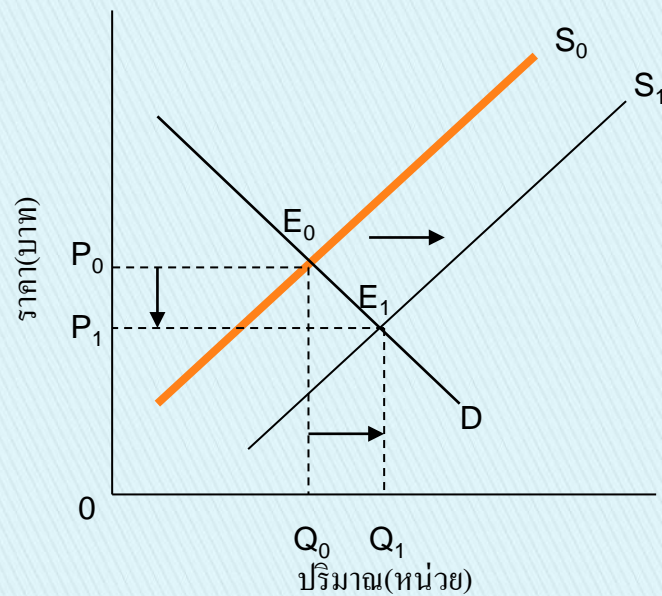

ข. ปริมาณอุปสงค์ลดลง

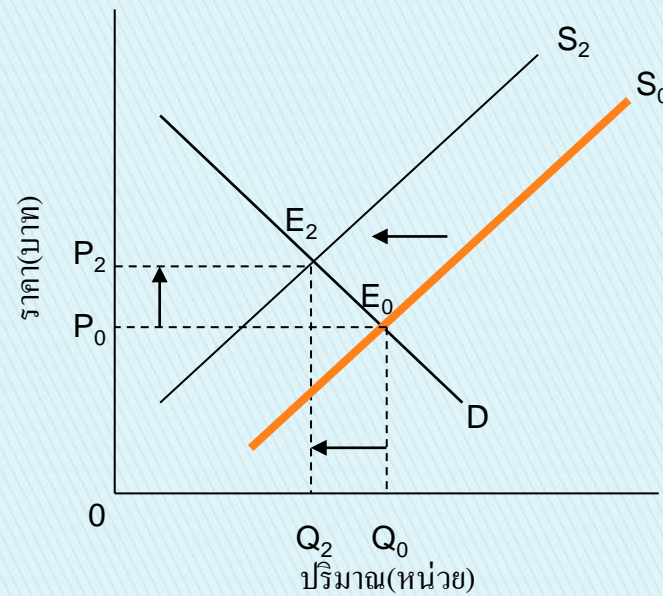

2.10.2 ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปทานโดยอ้อมมีการเปลี่ยนแปลงไป

ภาพที่ 2.7 การเปลี่ยนแปลงราคาและปริมาณดุลยภาพ เมื่อปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปทานโดยอ้อมมีการเปลี่ยนแปลง

ก. อุปทานเพิ่มสูงขึ้น

ข. อุปทานลดลง

วิธีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาและปริมาณดุลยภาพ ในตลาดสินค้ามีวิธีการดังนี้

1. กำหนดตัวแปร
2. กำหนดทิศทางของการเปลี่ยนแปลงของเส้นอุปสงค์และอุปทาน
3. ใช้แผนภาพแสดงการเปลี่ยนแปลง

2.11 การเข้าแทรกแซงกลไกราคาโดยภาครัฐบาล

การทำงานของกลไกราคาจากอุปสงค์และอุปทานในตลาด ก่อให้เกิดระดับราคาและปริมาณดุลยภาพ โดยระดับราคาดังกล่าวในแนวคิดของผู้บริโภคอาจมีราคาที่สูงไป หรือในขณะที่ผู้ผลิตเห็นว่ามีราคาที่ต่ำเกินไป จึงมีข้อเรียกร้องให้รัฐบาลเข้าควบคุมราคา (price control) ทำให้ระดับสินค้าเพิ่มขึ้น หรือต่ำกว่าราคาดุลยภาพ เช่น การกำหนดราคาขั้นต่ำ และราคาควบคุมเพดานราคาสินค้า เป็นต้น

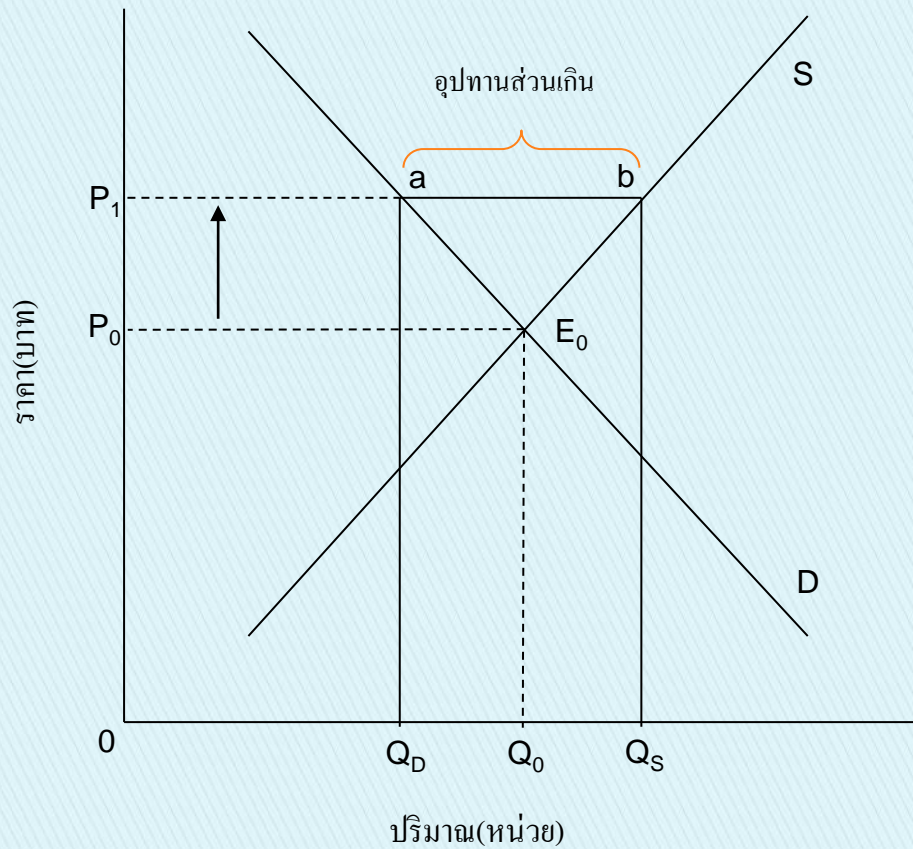
2.11.1 การกำหนดราคาขั้นต่ำ

การกำหนดราคาขั้นต่ำ (**minimum price**) หรือการกำหนดเพดานราคา (**price floor**) หรือการประกันราคา (**price support**)

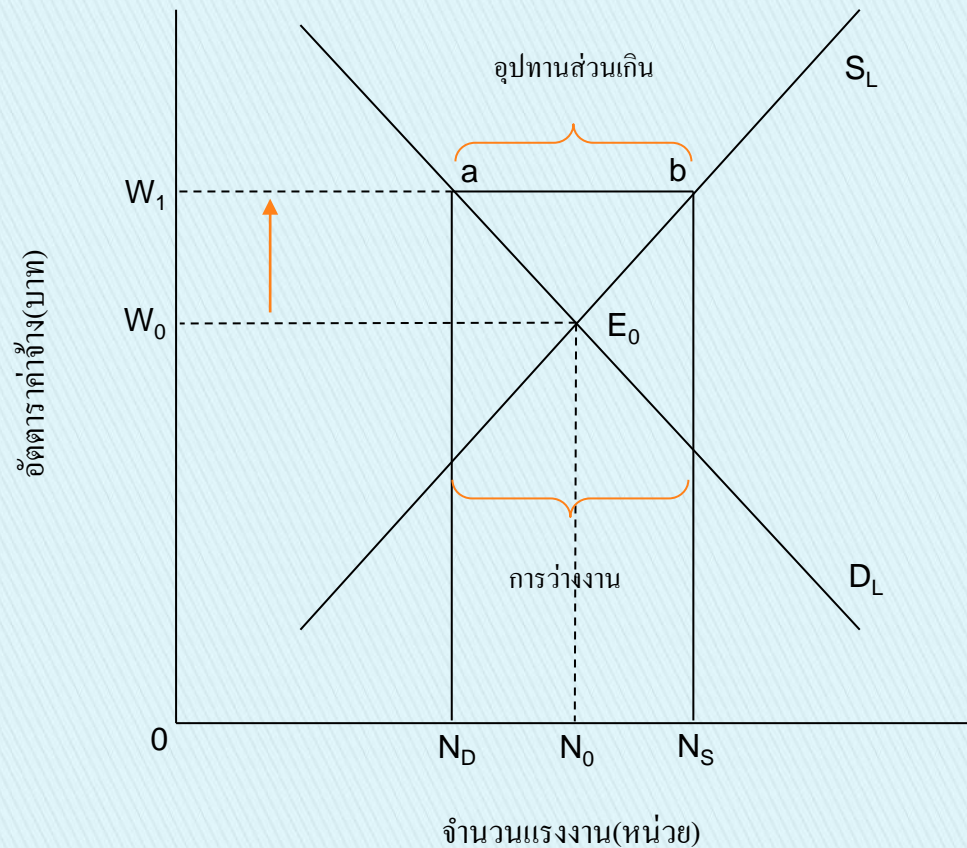
คือการกำหนดราคาต่ำสุด โดยภาครัฐบาล ให้ราคาสินค้าสูงกว่าระดับราคาที่กำหนดจากกลไกตลาด ทำให้ปริมาณเสนอขายมากกว่าความต้องการซื้อ หรือเกิดอุปทานส่วนเกิน มีกลไกดังนี้

1. จำกัดปริมาณการผลิตสินค้าของผู้ผลิต โดยให้ผู้ผลิตทำการผลิตสินค้าในปริมาณที่จำกัด หรือมีโควตา (**quota**) เกิดขึ้น
2. ให้รัฐบาลรับซื้อผลผลิตส่วนเกินที่มีอยู่ในท้องตลาด ซึ่งวิธีนี้จะมีผลกระทบต่องบประมาณของรัฐบาลในการประกันราคาสินค้าได้

ภาพที่ 2.8 การแทรกแซงกลไกจากรัฐบาล โดยกำหนดราคาขั้นต่ำ

นอกจากการประกันราคาสินค้าทางเกษตรแล้ว ยังมีการควบคุมค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำให้แก่ลูกจ้าง (**minimum wage**) เมื่อค่าจ้างในตลาดแรงงานต่ำเกินไป โดยวิธีการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำให้สูงกว่าค่าจ้างที่กำหนดจากกลไกตลาด ทำให้เกิดอุปทานแรงงานส่วนเกิน หรือปัญหาการว่างงานขึ้น อธิบายได้ดังนี้

2.11.2 การควบคุมเพดานราคา

การควบคุมเพดานราคา (price ceiling)

คือข้อกำหนดตามกฎหมายในการกำหนดราคาสินค้าสูงสุดที่ผู้ผลิตได้รับจากการขายสินค้าและบริการ ให้มีราคาต่ำกว่าราคาดุลยภาพ ทำให้เกิดความต้องการสินค้ามากกว่าสินค้าที่เสนอขาย หรือเกิดปัญหาการขาดแคลนสินค้าเกิดขึ้น

การควบคุมเพดานราคา ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจดังนี้

1. ปัญหาในการปันส่วน (**rational problem**)

เนื่องจากตลาดมีสินค้าขายไม่เพียงพอกับความต้องการ จึงต้องมีการปันส่วนในการซื้อสินค้าของผู้บริโภค

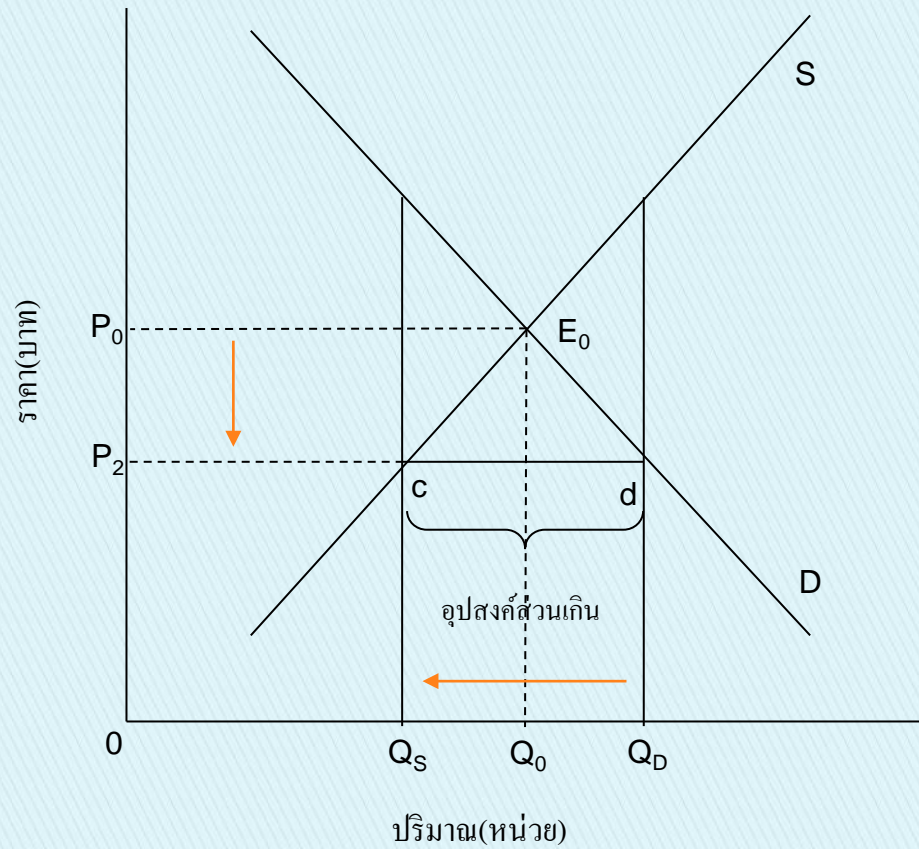
2. เกิดตลาดมืด (**black market**) เป็นตลาดที่มีการขายสินค้า

ในระดับราคาสูงกว่ารัฐบาลกำหนด ปัญหาตลาดมืดจะเกิดขึ้นได้ ถ้าผู้บริโภคมีรายได้เพียงพอที่จะซื้อสินค้าในราคาที่สูงกว่าการควบคุมของรัฐบาล

สินค้าที่มีข้อเรียกร้องในการควบคุมราคา ได้แก่ สินค้าจำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น **ข้าวสาร น้ำตาล น้ำมันพืช นมผง เป็นต้น**

- ▶ นอกจากจากการควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นแล้ว ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีการควบคุมค่าเช่า (rent control) ที่พักอาศัยในเขตชุมชน เพื่อมิให้ค่าเช่าสูงเกินไป ทำให้ผู้มีรายได้น้อยมีที่อยู่อาศัยในราคาที่เหมาะสม

ภาพที่ 2.10 การควบคุมเพดานราคาสินค้า

ขอบ
คุณ
ค่ะ